

overmandedes saadan, at dets Repræsentation bliver saa ringe, som Højres f. Eks. er i Forhold til dets nuværende Vælgertal. Det er en saadan Ulempe, en saadan Vanskelighed, som det her foreslaaede System med Suppleringsmandater vilde raade absolut Bød paa, idet det vil sikre et Parti med et saadant Vælgertal som Højres nuværende en betydelig Repræsentation. Derfor hørte jeg ogsaa med Interesse, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) saa stærkt betonedede, at fra hans Synspunkt var det foreliggende Forslag, selv om han mente, at det maatte være Genstand for berettiget Kritik, dog en meget betydelig Forbedring.

Endvidere har jeg fremhævet, at det for hele den politiske Udvikling her i Landet vilde have sine store Betænkeligheder, hvis Landstinget med dets fuldkomne Anvendelse af Forholdstalsvalgmaaden blev et nøjagtigt Billede af Partiforholdene, medens i Folketinget et Mindretal af Vælgere fik Flertalsrepræsentation. Det vilde ikke være styrkende for Parlamentarismen, hvis et Mindretal af Vælgere var repræsenteret i Folketinget af et Flertal af Folketingsmænd og i Henhold hertil krævede at være regerende Parti, regerende ogsaa i den Forstand, at det overfor Landstinget krævede sin Hovedanskulde respekteret, naar Landstinget netop var Udtryk for de virkelige Partiforhold i Landet. Folketinget og hele vort politiske Liv har i høj Grad Interesse i, at Folketinget fremtidig bliver, hvad det nu er, det Ting, der har Hovedindflydelsen paa Bevillingssiden af vort offentlige Liv. Men med hvilken Magt vilde et Folketing, hvori et Flertalsparti kun havde et Mindretal af Vælgere bag sig, kunne hævide sin Ret til at øve en saadan Hovedindflydelse? Derfor har jeg ment det rigtigt og ønskeligt, at Forholdsmæssighed blev tilvejebragt under saadanne Forhold. Og jeg vil gerne lægge dem, der er Modstandere af Forholdstalsvalgmaaden, paa Sinde, hvad en af deres Partifæller for mange Aar siden har udtalt i det andet høje Ting — jeg har citeret det en Gang tidligere for et Par Aar siden. Det var det ærede Medlem, som er Formand for Partiet Venstre i Landstinget, der sagde til sine Partifæller: „Husk paa, hvordan det gik Højre. Da det var i Flertal, modsatte det sig Forholdstalsvalg; da det blev i Mindretal, vilde det nok. Den Tid kunde komme, da de, der nu staar som Flertallet i Folketinget, vilde ønske, at de havde Forholdstalsvalgmaaden“. Han fremsatte disse Bemærkninger paa et Tidspunkt, da

Partiet Venstre havde stort Flertal i Folketinget. Jeg tror, at disse Ord er vel værd at lægge sig paa Sinde, og at man ikke skal føre sin berettigede Uvillie mod Forholdstalsvalgmaaden, anvendt efter Listesystemerne, over paa den her foreslaaede Metode, hvor i alt Fald de Mangler, som klæber ved Listesystemerne, ikke findes.

Der er under Debatten i Eftermiddag fremsat nogle enkelte Betragtninger baade af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og af det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) angaaende den Maade, hvorpaa man er kommet ind paa at beslutte Forholdstalsvalgmaaden anvendt ved Valgene. Jeg skal ikke nærmere undersøge dette Forhold, men kun sige, at det jo er sket ved en fuldkommen fri Beslutning af ethvert af de Partier, der har sluttet denne Overenskomst. Medvirkende dertil har maaske den Omstændighed været, at der indenfor Landstingets Venstre fremsattes Udtalelser, som var i høj Grad til Gunst for, at man indførte Forholdstalsvalgmaaden og knyttede den til hele Systemet. Jeg skal herom endnu kun gøre følgende Bemærkning: Jeg betragter det som ganske givet, at i Folketinget er et aldeles overvældende Tal af Medlemmerne af alle Partier stemt for at bevare Enmandskredsene, derom var jo ogsaa det ærede Medlem fra Skelshørs (R. Andersen) Udtalelser et Vidnesbyrd. Derfor blev jeg noget overrasket over en Udtalelse fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Han sagde i Formiddags, at Venstre havde tidligere erklæret: Vi ønsker at bevare Enmandskredsene; derfor, sagde det ærede Medlem, har jeg og et andet Medlem af dette høje Ting, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), i længere Tid arbejdet for at finde en Ordning, som kunde forene Valg i Enmandskredse med Forholdstalsvalg. Nu siger det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, lyder der pludselig Røster til Fordel for hellere at tage Valg i Amtskredse, og tilføjer han, derfor vil vi nu forsøge paa at finde en Ordning, som kan tilfredsstille disse Tilbøjeligheder. Endelig siger det ærede Medlem: Saa vil jeg da haabe, at man nu ikke vender tilbage til sit Krav om, at Forholdstalsvalgmaaden skal bygges paa Enmandskredssystemet, saa at dette Ziksak-Væsen skal fortsættes. Det forekommer mig, at det er det ærede Medlem, der bevæger sig i Ziksak, thi det ærede Medlem ved jo meget vel, at de Røster, der har hævet sig til Fordel for Forholds-